

Dr. FARKAS GÉZA

Irta: **FAY FISHER ANDOR**

1952. feb. 22

Dr. Farkas Géza, akit most ide állítok a Szabadság olvasóközönsége elé, amikor e sorok

Fáy Fisher
Andor

nyomatatásba kerülnek tölti be életének 75-ik évét. Kár társunk és mindnyájunk szerezett barátja, akik a magyar ujságírást választottuk messzeregségünknek Magyar Amerikában és 75 évvel a vállain azt hiszem ő köztünk a legöregebb aktiv ujságíró.

Dr. Farkas Géza már akkor írt Magyar Amerikában ujságot, amikor mi, az újabb generáció még gyerekek voltunk. Az egykori Magyar Napilapnak volt harcos munkatársa, aki ott volt Clevelandban és más városokban is lapja képviselőjében a magyar összejöveleken, harcolt konvenciókon lapja érdekében. Mert abban az időben még sokat jelentett egy lapnak, ha valamely egyet megválasztotta hivatalos lapjául.

Aztán Dr. Farkas Géza Tolodoba költözött, felejtethetlen életpárjával és több mint negyven éve annak a magyar kolóniának hűséges szolgája. Aki minden magyarnak minden ügyében mindig rendelkezésre állt, aki ügyes bajos dolgait intézi. Azokban az időkben, amikor a bevándorolt magyarok még nem bírták az új haza nyelvét és amikor minden

2

dolgukban szükségük volt valakire, aki hivatalos helyeken beszélt helyettük.

A több mint négy évtizedből 23-ik éve hetilappal is szolgálja Dr. Farkas Géza a toledoi magyar kolóniát, iskolát teremtvé abból, mint kell egy magyar kolóniában hetilapot csinálni. Hogy egy kolónia hetilapjának nem a világ eseményeinek feltalálása elsősorban a feladata, hanem a helybeli magyarság eseményeinek gondos előkészítése és annak méltatása.

Közben pedig — évről évre a Vörös Kereszt mozgalmából is alaposan kivieszi részét, hogy a háború alatt a hadikötvények árusításának előmozdítása érdekében kifejtett nagy munkáját is megemlítem.

Dr. Farkas Géza begyökeresedett Toledoba, a szó igaz értelmében nagyon megbecsült polgár városában. Nem hiszem, hogy van még egy város az Egyesült Államokban, ahol a helyi lap szerkesztője olyan tekintélyt, becsülést szerzett volna magának, mint a mi barátunk, barátunk: Dr. Farkas Géza Toledóban.

Nincsen a városban olyan egyén, aki a közéletben valaki, aki ne lenne Dr. Farkas Géza barátja, aki ne fordult volna meg valamikor Dr. Farkas Géza városi, vagy tóparti otthonában.

Dr. Farkas Géza véletlenül

épen 75-ik születésnapja hónapjában gyönyörű méltatásban részesült Frank L. Kloebe szövetségi bíró részéről. Mindig arra ösztökölte az ottani magyarokat, hogy szerezzék meg polgárlevelüket. Mindenkinek, aki csak hozzá fordult, tőle telhetőleg segítségére volt ebben. Évtizedek óta mindenkor, amikor polgárosító vizsga van városában; ott van honfitársaival. Tanuskodik és biztatja a jelöltet, hogy a kérdésekre meg tudja felelni.

Február 9-én is ott volt és amikor az új polgárokhoz beszélt a bíró, kartársunk és barátunk nagy meglepetésére őt állította mintaképül.

Kloebe bíró beszédéből magyarrá fordítva idézzük azokat a mondatokat, melyeket Dr. Farkas Gézáról mondott:

“...hanyagság és nemtörődomség az, ami országunkat fenyegeti... lojalitás szükséges, ami érdemes polgárokat nevel az országnak... és ebből az alkalomból hadd idézzem egy közöttünk élő, Magyarországból származott polgártársunknak, dr. Farkas Gézának esetét... és mert meggyőződése, hogy jobban illik élő embernek lábai elé rakni virágokat mintsem sírjára tenni... az ő lojalitását állítom követendőnek az új polgárok elé. A Miskolcra 1905-ben kivándorolt dr. Farkas, hat évvel később, 1911 február 11-

én már polgára lett ennek az országnak. Azóta segítője, iránítója, védelmezője és gyámoltója lett honfitársainak. Abban az időben még nem voltak polgárosító iskolák, ő tanította honfitársait az amerikai szentháromságra: a Függetlenségi Nyilatkozat, az Alkotmány és az Emberi Jogok megismerésére.

15 éve ülök a bíró székben és a polgárosítások alkalmával egyetlen egyszer sem hiányzott dr. Farkas ebből a tereméből. Boldog mosollyal arcán bátorította és üdvözölte honfitársait és kivonuláskor mindig egyikhez volt egy nyájas szava és gratuláló kezefogása... és ezért nem habozom annak kijelentésével, hogy ez a jószívű, kulturált, istenfélő uriember példája szolgáljon tinektek mintául, hogyan kell egy amerikai polgárnak teljesíteni hazájával, polgártársaival szemben, lojális kötelességet...

Ennél szebb — és valóban meg is érdemelt — magasztalást magyar ujságíró még nem kapott az Egyesült Államokban és Dr. Farkas Géza kartársunk és barátunk nagyon büszke lehet arra. Olyan helyről kapott elismerést, amely többet ér minden magyar Amerikából érkezőhető vállveregetésnél.

Dr. Farkas Géza 75-ik születésnapját — egyedül ünnepli. A Calvary temetőben nyugszik az, aki az ő életében a legtöbbet, mindent jelentett: hűséges életpárja, küzdelmeinek, magyar közéleti munkájának osztályosa, aki sokat, nagyon sokat fáradt azért is egykor nagyon régen, hogy a Szabadság az amerikai magyarok legelterjedtebb lapja legyen.

Dr. Farkas Géza születésnapján lehetetlen rá is nem gondolnia annak, aki annyira ismerte életüket, mint e sorok szerény írója, akinek napjait sokszor aranyozta be ez a kivételes emberpár a tóparti otthonban.

Dr. Kloebe bíró most, mint a bevándoroltból lett amerikai lojális polgárt állította mintaképül elénk. Nekünk, akik Magyar Amerikát szolgáljuk írsainkon keresztül: régen mintaképül szolgált Dr. Farkas Géza. Sokan tanultuk meg tőle, mint kell az amerikai magyar népet szolgálni és mint kell helyi kolóniának lapot szerkeszteni.

A 75-ik születésnapja alkalmával úgy érzem minden amerikai magyar ujságíró kartársam nevében is köszönhetem, ezt a nagyszerű embert, azt a páratlanul melegszívű jó barátot, azt kívánva neki, hogy addig szolgálhassa Toledo magyar népét, míg ez nem terhet, de lelkimegnyugvást jelent számára.

